Příběh myšákův – Daniela Feglarová

Daleko a daleko, na zeleně porostlém východě zvířecí země se v maličkém tmavém údolí nachází myší království Lotus. Království bylo v celé zemi známé svým vynikajícím lotusským sýrem tří chutí. Ale každá dobrá věc má i svojí špatnou stránku. A i takové království Lotus má svojí hrozbu. Každých dva tisíce let přiletí do Lotusu hrozivý červený drak s plameny tak horkými jako oheň v pekle a spálí jednu z mnoha královských výroben na sýr.

Malý myšák Ota, syn nejvyššího krále Šedimíra, který panoval Lotusu, byl jediným synem panovníka. Tudíž se Otovi dostávalo od narození královského vychování. Učil se správnému chování, chodil do školy, ve které se učil číst a psát, zlepšoval se v šermířství a také byl zdatný v ochočování koček a v samotné jízdě na kočce. Jenomže Ota byl v duchu jiným, než si jeho otec představoval. Čím více rostl a zjišťoval více o zlém drakovi, rostla v něm touha dělat něco jiného než nasednout na trůn po svém otci.

V modrém vysokém stromě na okraji lesa sídlila skupinka přísně vybraných, nejlepších a nejsilnějších myšáků z království, kteří byli vybráni, aby chránili údolí před nálety draka Ohňáka. Celý svůj život cvičí a připravují se na draka. I přes veliké přípravy a přísné výcviky myšáků silňáků se Ohňákovi pokaždé podaří zničit výrobnu na sýr.

Jednoho slunečného odpoledne, dva týdny před dnem, kdy měl drak Ohňák ničit údolí, jel Ota se svými kamarády na výlet. Po cestě se zastavili u modrého stromu, kde sídlili silňáci, a koukali se na myší výcvik. Otovi se hned zalíbili silní ochránci. Když se kluci vrátili do hradu domů, Ota se šel projít na královskou zahradu, kde se zamyslil. U jeho přemýšlení upadl do říše snů a spal. Zdál se mu sen, ve kterém se viděl, jak osudného dne zabije draka pouhým kouskem sýru. Když se vzbudil, zdál se mu sen hloupý a šel nazpátek do svého pokoje.

Hned ráno při královské snídani se Ota zeptal svého otce, jestli by mohl být silňákem a pomáhat s hašením ohně, který drak udělá. Šedimír, král Země lotusské, se rozzlobil a zakázal Otovi hasit, protože musí plnit královské povinnosti a učit se na budoucího krále. Malý myšák ale tolik toužil po ochraně své země, že si stejně šel za tím, co on si přál, i přes přísný zákaz svého otce. Hned po setmění osedlal svojí mourovatou kočku a jel k modrému stromu. Potají sledoval zpoza mechu, jak silňáci sjíždí z hasičských tyčí a cvičí obranu před dračími zásahy ohněm. Dlouho ale netrvalo a Otu našel jeden ze silňáků, který šel kolem. Ptal se Oty, co dělá královský syn sám v lese u jejich stromu, a myšák mu vyprávěl o tom, že nechce být nástupcem trůnu, ale hasičem jako oni. Silňák, který se jmenuje Rupo, mu řekl, že když se zamaskuje, aby nikdo nepoznal, že je královským synem, přivede ho jako nového nadějného záchranáře na výcvik.

Jak řekl Rupo, tak se taky druhý den stalo. Ota přišel převlečený, že by ho ani vlastní matka nepoznala, a pustil se do cvičení. Do osudného dne, kdy měl drak přiletět, zbýval už jenom jeden týden. Ota se ale každým dnem zlepšoval jako nikdo jiný a za pouhých pět dní vzali myšáka do skupiny silňáků.

V den D král Šedimír řekl Otovi, že se nehne z hradu a zamkl ho v pokoji, aby byl v bezpečí před drakem. Ale Ota měl jít zachraňovat údolí i s ostatními silňáky. Udělal si z více prostěradel prostředek, po kterém sešplhal dolů z věže a pelášil, co to šlo, přes království až na okraj lesa. Jenomže přišel pozdě. Silňáci už byli kdesi a hasili drakovo nadělení. Popadl hadici, helmu a boty a běžel skrz oheň a trosky až ke svým kamarádům hasičům a hasil s nimi, jak nejvíce to šlo. Drak si ale letos rozmyslel, že zničí celé město do posledního kousíčku, protože jeho hněv byl obrovský. Hasiči hasili, zachraňovali myší děti, myší ženy a hlavně silně odporovali drakovi. Všechny zbylé továrny na sýr byly v plamenech

až na jednu. Tu nejmenší a nejstarší budovu ve městě, kde se už tisíce let nevyráběl sýr, protože v okolí staré továrny umřely všechny kravičky. Ota se odpojil od své skupiny a běžel skrz štiplavý oheň až do této opuštěné budovy. Drak mu cestu zkřížil, ale Ota byl chytrý a věděl jak draka oklamat a prohrabal se malým tunýlkem až tam. Ohňák se snažil dostat dovnitř a dostat Otu.

Ota našel ve staré skříni sýr. Ale ne ledajaký. Byl starý a plesnivý, ale voněl jako nový. A jak je známo, draci nevidí moc dobře, zato výborně cítí a čmuchají. Ota proto draka navedl ven do lesa za údolí, aby už nemohl ničit dál město a vzpomněl si na svůj sen, ve kterém zabil zlého draka pouhým kouskem sýru. Podíval se na kousek plesnivého sýra, který držel v ruce a hodil ho drakovi přímo do pusy. Drak Ohňák vypadal chvíli, že je úplně v pořádku a že mu nějaký hloupý sýr neublíží, ale tisícileté zrání sýru napáchalo na drakovi velikou škodu. Drak se zakymácel, upadl na zem a už nikdy své zlé oči neotevřel.

A tak Ota pokořil zlého draka, království se podařilo zachránit a sýr se mohl nadále vyrábět bez jakékoli veliké hrozby. Domečky se postavily znovu a všichni byli opět šťastní, protože se nemuseli už ničeho bát. Jenom Šedimír, otec Otíka, byl velice naštvaný, že Ota i přes jeho zákaz utekl, ale netrvalo to moc dlouho a král se Otovi omluvil, že ho nenechal dělat něco, co on si od srdce opravdu přál, poděkoval mu za záchranu království a nechal Otovi dát vybrat, co by chtěl po celý svůj život dělat. Myšák Otík přijmul následnictví trůnu pod podmínkou, že bude moct být i královským silňákem. A tak se Ota po letech stal lotusským králem a přitom chránil svojí vlast sám svýma rukama před dalšími hrozbami.